Dosarul civil nr. 2-5379/2025
2-25176885-09-2-19122025

H O T Ă R Î R E
în numele Legii

02 iunie 2026 **mun. Bălţi**

Judecătoria Bălţi (sediul Central)
Instanţa compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Snejana Dubceac
Grefier Maria-Luiza Repeșco
Cu participarea
Avocatului Sîlța MIhail

examinînd în şedinţă de judecată publică cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată înaintată de Brînza Gheorghe împotriva Asociația Obștească Asociația Reporterilor ”Nord-Media” privind dezmințirea informației și încasarea prejudiciului moral

c o n s t a t ă:

Argumentele participanților la proces:

1. La data de 19 decembrie 2025, Brînza Gheorghe, s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Asociația Obștească Asociația Reporterilor ”Nord-Media” privind dezmințirea informației și încasarea prejudiciului moral.
2. În motivarea cererii de chemare în judecată, reclamantul a indicat că, „Asociația Obștească Asociația Reporterilor „Nord-Media”, la data de 29 octombrie 2025 a publicat articolul-investigație întitulat *„Vilă, mașini și prejudicii de 4 milioane de lei: „Reușitele” ex-directorului Spitalului Clinic din Bălți în aproape 3 ani de mandat.”*
3. A menționat reclamantul că, articolul, având în calitate de autori pe ***** operează cu informații incorecte, false și defăimătoare care îi lezează grav onoarea, demnitatea și reputația profesională, motiv pentru care urmează a fi dezmințite.
4. A afirmat reclamantul că, având în vedere publicarea la data de 29 octombrie 2025 a articolului cu caracter defăimător, la data de 17 noiembrie 2025 în adresa redacției a fost expediată cererea prealabilă prin care au fost aduse la cunoștință informațiile cu caracter defăimător și solicitată rectificarea/dezmințirea informațiilor cu caracter defăimător. Astfel, având în vedere că cererea prealabilă expediată în adresa redacției a rămas fără răspuns, consideră reclamantul prezenta cerere de chemare în judecată a fi depusă în termen.
5. Cu referire la informația defăimătoare ce vizează persoana Gheorghe Brînza a cărei dezmințire se solicită, reclamantul a susținut următoarele:
6. **1. *„Vilă, mașini și prejudicii de 4 milioane de lei: „Reușitele” ex-directorului Spitalului Clinic din Bălți în aproape 3 ani de mandat.”*** Potrivit art. 2.16 din Codul deontologic al jurnalistului, acesta din urmă verifică, de regulă, informațiile din cel puțin două surse independente una de alta. Jurnalistul publică doar informațiile pe care, în urma verificărilor,

le consideră veridice. Existența prejudiciului de 4 milioane de lei este una falsă și urmează a fi dezmințită întrucât nu există niciun act judecătoresc prin care să fi fost constatat acest fapt. De altfel, nici autorii articolului nu au operat cu un probatoriu care să le susțină afirmațiile. Redacția s-a exprimat printr-un text care nu reflectă că la moment nu există o hotărâre judecătorească irevocabile, că este un fapt neconfirmat și lipsit de precizie, motiv pentru care urmează a fi dezmințit. Textul sugerează cu un ton defăimător că anumite bunuri mobile/imobile au fost obținute ilegal și/sau în perioada exercitării funcției de director al IMSP Spitalul Clinic Bălți.

7. **2. *„Mită și „mila" instituției: medicul-șef de la maternitatea din Bălți, readus la post în ciuda condamnării."*** Afirmă reclamantul că, faptul că în privința medicului-șef la care fac referire autorii articolului (i.e.*****) ar fi existat o sentință de condamnare este un fals și urmează a fi dezmințit. Fiecare persoană se bucură de prezumția nevinovăției iar prin această afirmație, autorii articolului asimilează cauzele penale străine cu persoana reclamantului, fapt ce reprezintă un fals repetat.
8. **3. *„Ca tot moldoveanul, pentru Gheorghe Brînza nu este nimic mai important decât familia. Și cum ar fi posibil ca un moldovean aflat într-o funcție de conducere să nu-și angajeze rudele?".*** Consideră reclamantul că, afirmația urmează a fi dezmințită întrucât personal nu a angajat nicio rudă în cadrul instituției iar în privința persoanelor apropiate-socrul, la care se face referire, a fost angajat de vice director. Prin scrisoarea ANI nr. 04-29/27.03.2025 s-a constatat lipsa unui conflict de interese iar prin Procesul-verbal al ANI nr. 60 din 27.03.2025 s-a refuzat în inițierea controlului pe motivul lipsei aparenței de încălcare a regimului juridic al conflictelor de interese de către Gheorghe Brînza.
9. **4. *„Investiții în titluri de stat din România, teren lângă o rezervație naturală, casă de locuit de aproape 180 de metri pătrați, cu panouri solare, camere de supraveghere, un apartament si o mașină electrică ***** în aproape trei ani."*** A susținut reclamantul că, informația prezentată a fost denaturată până la falsitate intenționat or, acestea au fost obținute prin reinvestiții activelor imobile și mobile deținute de reclamant până a veni în funcție, care au fost declarate. Autorii articolului iarăși nu au ținut cont de propriul Cod deontologic și nu au verificat informația cel puțin dintr-o sursă publică. În acest sens, urmează a fi consultată inclusiv anterior accederii sale în funcție în anul 2022. Deoarece Nordnews a publicat declarațiile pentru 2023-2024, rezultă că au omis intenționat declarația anterioară pentru anul 2022. Modul în care Nordnews operează cu informația denaturează realitatea și creează în aparența publicului că anumite bunuri mobile/imobile au fost dobândite exclusiv în perioada de activitate ca director al IMSP Spitalul Clinic Bălți și/sau că au fost dobândite exclusiv din remunerarea provenită din această funcție, fapt ce reclamantul îl consideră defăimător. Toate declarațiile de avere, inclusiv cea de până la venirea în funcția de director demonstrează că funcția respectivă nu este unica sursă de venit, la fel cum pe parcurs a fost obținut venit atât din contractarea creditelor, cât și din reînvestirea/valorificarea bunurilor mobile/imobile.
10. **5. *„Gheorghe Brînza s-a mai arătat și ca investitor inspirat în domeniul financiar. Fostul manager de spital a investit în titluri de stat Fidelis, emise de Ministerul Finanțelor din România."*** Afirmă reclamantul că, informația prezentată a fost denaturată până la falsitate

intenționat, având în vedere că reclamantul nu a investit în titluri de stat Fidelis și/sau orice alte tipuri de titluri de stat emise de Ministerul Finanțelor din România iar unicul probatoriu cu care a operat redacția a fost scrisoarea Ministerului Finanțelor de refuz în furnizarea informațiilor pe motiv că constituie date cu caracter personal.

11. 6. ***„Potrivit anchetatorilor, Brînza ar fi cauzat un prejudiciu de aproape 4 milioane de lei instituției pe care o conducea, prin perceperea de „otkaturi" (comisioane ilegale) de la agenți economici. Numele lui Brînza apare și în alte nouă dosare penale, în care este bănuit de abuz de serviciu, trafic de influență și corupere pasivă."*** Reține reclamantul că, până la proba că redacția a operat cu informații veridice că există nouă dosare penale în privința lui Gheorghe Brînza și care anume sunt ele, aceste afirmații rămân un fals ce urmează a fi dezmințit. Sporirea artificială și aluzia la un număr de presupuse dosare penale în care figurează reclamantul creează o opinie publică de condamnare care îi lezează grav onoarea, demnitatea și reputația profesională.
12. 7. ***„G. Brînza, luat la ochi nu doar de ANI: Raportul CNAM arată că Spitalul Clinic Bălți, împins în datorii de milioane de lei."*** Aparent redacția cu bună-știință și intenționat distorsionează faptele întrucât anterior a fost atenționată să opereze cu date veridice și să se informeze suplimentar despre cele relatate. Reclamantul face apel la însăși conținutul articolului și investigației video în care urmare a întrebărilor adresate de dl *****către Ministra Sănătății, acesta a fost atenționat să se informeze suplimentar astfel încât să nu facă o confuzie între ANI și CNAM, și să studieze în detaliu și repetat raportul la care face referire care din contra, demonstrează în comparație cu Septembrie 2022, în ultimii ani datoriile au fost micșorate anume prin efortul comun al Gheorghe Brînza și conducerii Ministerului Sănătății.
13. A reținut reclamantul că, chiar dacă libertatea de expresie este un pilon fundamental al democrației, trebuie de înțeles că aceasta nu este absolută. Având în vedere cadrul normativ al Republicii Moldova, există o serie de limite care trebuie considerate în activitatea jurnalistică. Mai mult decât atât, jurnaliștii au responsabilitatea de a raporta faptele cu acuratețe, și de a evita utilizarea judecărilor de valoare fără substrat factologic în relatările lor de informare a societății. Jurnaliștii au o responsabilitate etică de a verifica faptele înainte de a le publica, iar nerespectarea acestei responsabilități nu doar că subminează integritatea profesiei, ci și încrederea publicului în mass-media. Publicarea de articole bazate pe judecăți de valoare fără suport factologic contribuie la dezinformarea publicului, dar și la încălcarea prevederilor legale, a drepturilor și libertăților personale garantate de lege. La fel, este important ca persoanele afectate de articolele respective să aibă dreptul la replică să-și poată apăra reputația, drept refuzat de redacție. O abordare jurnalistică responsabilă ar trebui să includă aceste aspecte pentru a asigura echilibrul și corectitudinea. Având în vedere aspectele menționate supra, precum și circumstanțele de fapt și prevederile legale relevante invocate, consideră reclamantul că unicul mijloc de remediere a situației create, constituie dezmințirea imediată de către NordNews a informațiilor false și defăimătoare.
14. A solicitat reclamantul: recunoașterea ca fiind falsă și care lezează onoarea, demnitatea și reputația profesională a Reclamantului Gheorghe Brânza informația ce se conține în titlul ***„Vilă, mașini și prejudicii de 4 milioane de lei: „Reușitele" ex-directorului Spitalului***

Clinic din Bălți în aproape 3 ani de mandat” publicat pe portalul de știri www.nordnews.md, adresa de internet https://nordnews.md/investigatii/vila-masini-si-prejudicii-de-4-milioane-de-lei-reusitele-ex-directorului-spitalului-clinic-din-balti-in-aproape-3-ani-de-mandat/, precum și recunoașterea ca fiind falsă și care lezează onoarea, demnitatea și reputația profesională a Reclamantului Gheorghe Brânza informația ce se conține în articolul ***„Vilă, mașini și prejudicii de 4 milioane de lei: „Reușitele” ex-directorului Spitalului Clinic din Bălți în aproape 3 ani de mandat”*** după cum urmează: afirmațiile ***„Mită și „mila” instituției: medicul-șef de la maternitatea din Bălți, readus la post în ciuda condamnării.”***; afirmațiile ***„Ca tot moldoveanul, pentru Gheorghe Brînza nu este nimic mai important decât familia. Și cum ar fi posibil ca un moldovean aflat într-o funcție de conducere să nu-și angajeze rudele?”***; afirmațiile ***„investiții în titluri de stat din România, teren lângă o rezervație naturală, casă de locuit de aproape 180 de metri pătrați, cu panouri solare, camere de supraveghere, un apartament și o mașină electrică ***** în aproape trei ani.”***; afirmațiile ***„Gheorghe Brînza s-a mai arătat și ca investitor inspirat în domeniul financiar. Fostul manager de spital a investit în titluri de stat Fidelis, emise de Ministerul Finanțelor din România.”***; afirmațiile ***„Potrivit anchetatorilor, Brînza ar fi cauzat un prejudiciu de aproape 4 milioane de lei instituției pe care o conducea, prin perceperea de „otkaturi” (comisioane ilegale) de la agenți economici. Numele lui Brînza apare si în alte nouă dosare penale, în care este bănuit de abuz de serviciu, trafic de influență și corupere pasivă. ”***; afirmațiile ***„G. Brînza, luat la ochi nu doar de ANI: Raportul CNAM arată că Spitalul Clinic Bălți, împins în datorii de milioane de lei.”*** La fel, reclamantul a solicitat repararea prejudiciului moral cauzat, evaluat în suma de 100.000 lei.

Declarațiile părților în cadrul ședinței de judecată:

15. Reprezentantul reclamantului Gheorghe Brînza, avocat Sîlța Mihail, a susținut cerere de chemare în judecată și a solicitat admiterea acesteia din motive de fapt și de drept invocate.

16. Reprezentantul pârâtului AO Asociația Reporterilor „Nord-Media” în ședința de judecată nu s-a prezentat, fiind citat lega, fapt confirmat prin semnătura pe cotorul scrisorii recomandate. (f.d.78)

17. La caz, se va menționa că potrivit art. 206, alin. (3), Cod de procedură civilă, Dacă pîrîtul, înştiinţat legal despre locul, data şi ora şedinţei de judecată, nu s-a prezentat în judecată şi nu a comunicat instanţei motivul neprezentării sau dacă motivele sînt considerate de instanţă ca fiind neîntemeiate, sau dacă pîrîtul nu a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa, instanţa o examinează în lipsa acestuia.

18. În speță, instanța constată că reprezentantul pârâtului pentru ședința de judecată din 20 mai 2026 a solicitat amânarea examinării cauzei, cererea fiind admisă de instanță. (f.d.88)

19. În aceste circumstanțe, instanța apreciază că pârâtul AO Asociația Reporterilor „Nord-Media” a fost legal citat, fiind respectate toate garanțiile procesuale privind exercitarea dreptului său la apărare, iar absența reprezentantului acestuia nu constituie un impediment pentru continuarea judecării cauzei. Prin urmare, în temeiul art. 206 alin. (3) din Codul de

procedură civilă, instanța a considerat posibilă examinarea cauzei în lipsa reprezentantului pârâtului AO Asociația Reporterilor „Nord-Media”.

Aprecierea instanței de judecată:

20. *Audiind participanţii la proces, examinând probele administrate pentru dovedirea celor invocate şi raportându-le, per ansamblu, la prevederile legale ce guvernează speța, instanța de judecată concluzionează de a admite parţial acțiunea formulată de Brînza Gheorghe împotriva Asociația Obștească Asociația Reporterilor ”Nord-Media”, reieşind din următoarele considerente.*

21. Instanța statuează că, prin prisma iminenței respectării dreptului la un proces echitabil, garantat de art.6 din Convenţia Europeană pentru apărarea drepturilor omului şi a libertăţilor fundamentale, pornind de la necesitatea asigurării dreptului părților la o hotărâre motivată, instanța de judecată își va motiva concluziile în prezenta speță, prin prisma analizei argumentelor prezentate de către părți, raportate la materialele cauzei civile și la cadrul legal incident.

22. Articolul 5 alin. (1) Cod de procedură civilă declară, că orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanță judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru aşi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertățile şi interesele legitime.

23. Conform art.21 Codul civil, drepturile personale nepatrimoniale şi alte valori nemateriale sînt apărate în cazurile şi în modul prevăzut de prezentul cod şi de alte legi, în limita în care folosirea modalităţilor de apărare a drepturilor civile reiese din esenţa dreptului încălcat şi din caracterul consecinţelor acestei încălcări.

24. Conform art. 43 alin. (1) din Codul civil, în condițiile legii, orice persoană fizică are dreptul la viață, sănătate, integritate fizică și psihică, liberă exprimare, nume, onoare, demnitate și reputație profesională, propria imagine, respectarea vieții intime, familiale și private, protecția datelor cu caracter personal, precum și la alte asemenea drepturi recunoscute de lege.

25. Totodată, potrivit art. 32 alin. (1) și (2) din Constituția Republicii Moldova, oricărui cetățean îi este garantată libertatea gândirii, a opiniei, precum și libertatea exprimării în public prin cuvânt, imagine sau prin alt mijloc posibil, iar libertatea exprimării nu poate prejudicia onoarea, demnitatea sau dreptul altei persoane la viziune proprie.

26. Potrivit art. 1 alin. (1) din Legea nr. 64 din 23 aprilie 2010 cu privire la libertatea de exprimare, scopul acestei legi este de a garanta exercitarea dreptului la libera exprimare, precum și asigurarea unui echilibru între dreptul la libera exprimare și apărarea onoarei, demnității, reputației profesionale și vieții private și de familie ale persoanei.

27. În conformitate cu art. 3 alin. (1)-(3) din aceeași lege, orice persoană are dreptul la libertatea de exprimare, acest drept cuprinzând libertatea de a căuta, de a primi și de a comunica fapte și idei. Libertatea de exprimare protejează atât conținutul, cât și forma informației exprimate, inclusiv informația care ofensează, șochează sau deranjează. Exercitarea libertății de exprimare poate fi supusă unor restrângeri prevăzute de lege și necesare într-o societate democratică, inclusiv pentru protejarea reputației sau a drepturilor altor persoane.

28. Prin urmare, libertatea de exprimare nu are un caracter absolut, însă orice ingerință în exercitarea acesteia trebuie să fie prevăzută de lege, să urmărească un scop legitim și să fie necesară într-o societate democratică. Totodată, restrângerea trebuie să fie proporțională cu scopul urmărit, astfel încât să fie asigurat un just echilibru între necesitatea protejării reputației și a drepturilor persoanei, pe de o parte, și libertatea de exprimare, inclusiv dreptul publicului de a primi informații, pe de altă parte.

29. Raportând prevederile enunțate la circumstanțele cauzei, instanța constată că, la 29 octombrie 2025, pe portalul de știri „NordNews" a fost publicat articolul-investigație intitulat *„Vilă, mașini și prejudicii de 4 milioane de lei: „Reușitele" ex-directorului Spitalului Clinic din Bălți în aproape 3 ani de mandat",* care vizează activitatea reclamantului Gheorghe Brînza în perioada exercitării funcției de director al IMSP Spitalul Clinic Bălți, fapt confirmat prin copia imprimată a articolului, anexată la materialele cauzei. (f.d.10-34)

30. Considerând că articolul conține informații false și defăimătoare, de natură să îi lezeze onoarea, demnitatea și reputația profesională, reclamantul a adresat pârâtului cerere prealabilă, prin care a solicitat dezmințirea informațiilor contestate. Din materialele cauzei rezultă că cererea prealabilă a fost recepționată de pârât, însă informațiile contestate nu au fost dezmințite. (f.d.35-43)

31. În acest sens, potrivit art. 15 alin. (1), (2) din Legea cu privire la libertatea de exprimare nr.64 din 23 aprilie 2010, persoana care se consideră defăimată poate solicita, prin cerere prealabilă, autorului informaţiei şi/sau persoanei juridice care a răspândit-o rectificarea sau dezminţirea informaţiei defăimătoare, acordarea dreptului la replică sau exprimarea scuzelor şi compensarea prejudiciului cauzat. În caz de deces al persoanei defăimate, cererea prealabilă se depune de către persoana interesată. Cererea prealabilă se depune în termen de 20 de zile de la data la care persoana a aflat sau trebuia să afle despre informaţia defăimătoare. Acesta este un termen de prescripţie. La împlinirea unui an din ziua defăimării, persoana nu poate solicita repunerea sa în termenul de depunere a cererii prealabile.

32. Potrivit art. 16 alin. (1) și (2) din aceeași lege, cererea prealabilă se examinează în termen de 5 zile de către autorul informației și, după caz, de către persoana juridică ce a răspândit informația, iar rectificarea sau dezmințirea informației, acordarea dreptului la replică ori exprimarea scuzelor se efectuează în termen de 15 zile de la data examinării cererii prealabile.

33. Totodată, potrivit art. 17 alin. (1) din aceiași lege, cererea de chemare în judecată cu privire la defăimare poate fi depusă în termen de 30 de zile, acest termen curge de la: b) data expirării termenului pentru examinarea cererii prealabile.

34. Instanța constată că reclamantul a respectat procedura prealabilă prevăzută de lege, iar acțiunea a fost înaintată în termenul prevăzut de art. 17 din Legea nr. 64 din 23 aprilie 2010, circumstanțe care permit examinarea în fond a pretențiilor formulate.

35. Potrivit art.26 alin.(1) din Legea cu privire la libertatea de exprimare, orice persoană este în drept să ceară în instanţa de judecată dezminţirea relatărilor false şi defăimătoare cu privire la fapte.

36. Instanța reține că, invocând caracterul fals și defăimător informației ce se conține în titlul *„Vilă, mașini și prejudicii de 4 milioane de lei: „Reușitele” ex-directorului Spitalului Clinic din Bălți în aproape 3 ani de mandat”*, publicat pe portalul de știri „NordNews”, precum și unor informații ce se conțin în articolul publicat, reclamantul Gheorghe Brînza s-a adresat cu prezenta cerere de chemare în judecată, solicitând recunoașterea ca fiind false și lezând onoarea, demnitatea și reputația sa profesională a următoarelor:

- informația ce se conține în titlul *„Vilă, mașini și prejudicii de 4 milioane de lei: „Reușitele” ex-directorului Spitalului Clinic din Bălți în aproape 3 ani de mandat”;*
- afirmațiile *„Mită și „mila” instituției: medicul-șef de la maternitatea din Bălți, readus la post în ciuda condamnării.”*.
- afirmațiile *„Ca tot moldoveanul, pentru Gheorghe Brînza nu este nimic mai important decât familia. Și cum ar fi posibil ca un moldovean aflat într-o funcție de conducere să nu-și angajeze rudele?”*
- afirmațiile *„investiții în titluri de stat din România, teren lângă o rezervație naturală, casă de locuit de aproape 180 de metri pătrați, cu panouri solare, camere de supraveghere, un apartament și o mașină electrică ***** în aproape trei ani.”*
- afirmațiile *„Gheorghe Brînza s-a mai arătat și ca investitor inspirat în domeniul financiar. Fostul manager de spital a investit în titluri de stat Fidelis, emise de Ministerul Finanțelor din România.”*
- afirmațiile *„Potrivit anchetatorilor, Brînza ar fi cauzat un prejudiciu de aproape 4 milioane de lei instituției pe care o conducea, prin perceperea de „otkaturi” (comisioane ilegale) de la agenți economici. Numele lui Brînza apare si în alte nouă dosare penale, în care este bănuit de abuz de serviciu, trafic de influență și corupere pasivă. ”*
- afirmațiile *„G. Brînza, luat la ochi nu doar de ANI: Raportul CNAM arată că Spitalul Clinic Bălți, împins în datorii de milioane de lei.”*
- La fel, reclamantul a solicitat repararea prejudiciului moral cauzat, evaluat în suma de 100.000 lei.

37. În speță, instanța reține că în conformitate cu art. 2 din Legea cu privire la libertatea de exprimare, *defăimarea* reprezintă răspândirea informației false care lezează onoarea, demnitatea și/sau reputația profesională a persoanei; *faptul* reprezintă un eveniment, proces sau fenomen care a avut ori are loc în condiții concrete de loc și timp și a cărui veridicitate poate fi dovedită; iar *judecata de valoare* reprezintă o opinie, un comentariu, o teorie sau o idee care reflectă atitudinea față de un fapt și a cărei veridicitate este imposibil de dovedit.

38. Aceeași normă definește judecata de valoare fără substrat factologic suficient drept judecata de valoare care se bazează pe fapte care nu au avut loc ori pe fapte care au avut loc, dar a căror expunere este denaturată până la falsitate. Totodată, *interesul public* reprezintă interesul societății, iar nu simpla curiozitate a indivizilor, față de evenimente ce țin de exercitarea puterii publice sau față de alte probleme care, în mod normal, trezesc interesul societății ori al unei părți a acesteia.

39. Conform art. 7 alin. (1) din Legea cu privire la libertatea de exprimare, orice persoană are dreptul la apărarea onoarei, demnității și reputației sale profesionale lezate prin răspândirea

relatărilor false cu privire la fapte, a judecăților de valoare fără substrat factologic suficient sau prin injurie.

40. Din conținutul normelor citate rezultă că, pentru soluționarea unei acțiuni în defăimare, instanța urmează să stabilească, în raport cu fiecare afirmație contestată, natura acesteia – relatare cu privire la fapte sau judecată de valoare –, dacă informația îl vizează pe reclamant, dacă aceasta este susceptibilă să îi lezeze onoarea, demnitatea ori reputația profesională și, după caz, dacă relatarea factuală corespunde realității ori dacă judecata de valoare dispune de un substrat factologic suficient.

41. În conformitate cu dispozițiile art. 24 alin.(1) din Legea nr.64 din 23.04.2010 cu privire la libertatea de exprimare, reclamantul trebuie să dovedească următoarele: a) pîrîtul a răspîndit informaţia; b) informaţia îl vizează şi este defăimătoare; c) informaţia constituie o relatare cu privire la fapte şi este în esenţă falsă; sau d) judecata de valoare nu se bazează pe un substrat factologic suficient; e) existenţa şi cuantumul prejudiciului cauzat.

42. Potrivit alin. (2) al aceluiași articol, pârâtul trebuie să dovedească: a) informația nu este defăimătoare și/sau nu îl vizează pe reclamant; b) informația constituie o judecată de valoare care se bazează pe un substrat factologic suficient; c) la momentul răspândirii informației, deși a luat toate măsurile de diligență, nu putea ști că prin acțiunile sale contribuie la răspândirea relatărilor false cu privire la fapte sau a judecăților de valoare fără substrat factologic suficient; d) informația răspândită este de interes public.

43. În practica sa, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a făcut distincție între declarațiile de fapt și judecățile de valoare. Existența faptelor poate fi demonstrată, în timp ce adevărul judecăților de valoare nu este susceptibil probațiunii. Cerința de a dovedi adevărul unei judecăți de valoare este imposibil de îndeplinit și încalcă însăși libertatea de opinie, care reprezintă o parte fundamentală a dreptului garantat de art. 10 din Convenție (*Jerusalem c. Austriei, nr. 26958/95, § 42*). Totuși, chiar atunci când o declarație constituie o judecată de valoare, proporționalitatea ingerinței poate depinde de existența unui substrat factologic suficient, întrucât chiar și o judecată de valoare poate fi excesivă în lipsa oricărui substrat factologic care să o susțină.

44. Așadar, reieșind din jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului referitoare la libertatea de exprimare, raportată la protecția onoarei, demnității și reputației profesionale, instanța urmează să stabilească, în primul rând, dacă afirmațiile contestate constituie relatări cu privire la fapte sau judecăți de valoare, iar în cazul judecăților de valoare, dacă acestea dispun de un substrat factologic suficient. În funcție de aceste circumstanțe urmează a se determina dacă a fost asigurat un just echilibru între drepturile aflate în concurs și dacă o eventuală restrângere a libertății de exprimare este justificată și necesară într-o societate democratică.

45. Totodată, instanța reține că existența unei exprimări critice, incomode, ironice sau chiar ofensatoare pentru persoana vizată nu determină, prin ea însăși, caracterul defăimător al acesteia, întrucât libertatea de exprimare protejează și informațiile ori ideile care ofensează, șochează sau deranjează. Caracterul defăimător urmează a fi stabilit prin examinarea conținutului concret al afirmației și a contextului în care aceasta a fost făcută.

46. La aprecierea limitelor criticii admisibile, instanța va ține cont de calitatea reclamantului la momentul faptelor relatate, de natura funcției exercitate, de obiectul articolului jurnalistic și de existența unui interes public în raport cu informațiile comunicate.

47. Totodată, în litigiile din această categorie, urmează a se ține seama și de tonul echilibrat al informației difuzate în presă sau în altă modalitate, limbajul moderat utilizat, de convingerea că informația a fost difuzată cu bună-credință și în concordanță cu principiile jurnalismului ce implică responsabilități *(Hotărârea CEDO din 23.10.2007, cazul Flux și Samson c. Moldovei; Hotărârea CEDO din 11.10.2005, cazul Savițchi c. Moldovei).*

48. Caracterul defăimător al informației nu se prezumă. Acest fapt trebuie dovedit de reclamant conform prevederilor art. 24 alin. (1) lit. b) din Legea privind libertatea de exprimare.

49. La determinarea caracterului defăimător al informației, urmează a se reține că unele informații pot fi calificate atât ca defăimătoare, cât și lipsite de acest caracter, în funcție de modul de percepere, de aprecierea subiectivă, de situația concretă, de context, de persoanele în rândul cărora este răspândită informația.

50. Totodată, potrivit art. 25 din Legea nr. 64 din 23 aprilie 2010 cu privire la libertatea de exprimare, orice dubiu rezonabil cu privire la acordarea statutului de interes public sau curiozitate se interpretează în folosul acordării statutului de interes public, iar orice alt dubiu care nu este demonstrat conform regulilor prescrise de lege se interpretează împotriva restricționării libertății de exprimare.

51. În conformitate cu art. 6 alin. (2) din aceeași lege, apărarea onoarei, demnității sau reputației profesionale nu poate prevala asupra libertății publicului de a primi informații de interes public.

52. În speță, articolul litigios vizează activitatea reclamantului Gheorghe Brînza în perioada în care acesta exercita funcția de director al IMSP Spitalul Clinic Bălți și abordează, între altele, modul de administrare a unei instituții medico-sanitare publice, situația financiară a instituției, situația patrimonială a conducătorului acesteia, angajarea unor persoane apropiate și existența unor investigații ale autorităților competente.

53. Prin urmare, instanța apreciază că subiectele abordate în articol prezintă interes public, iar reclamantul, prin natura funcției deținute, era supus unui grad mai ridicat de interes și control public decât o persoană particulară. Această circumstanță justifică limite mai largi ale criticii admisibile, fără însă a acorda mass-mediei libertatea de a prezenta drept certe fapte false de natură să afecteze reputația persoanei vizate.

54. În acest context, instanța reține că mass-media îndeplinește un rol important în informarea societății asupra chestiunilor de interes public și beneficiază de libertatea de a recurge la un anumit grad de exagerare, provocare, ironie ori exprimare critică. În același timp, atunci când sunt prezentate afirmații factuale concrete, susceptibile de verificare, existența unei baze factuale suficiente constituie un element relevant pentru aprecierea caracterului legitim al exercitării libertății de exprimare.

55. Pornind de la aceste considerente, instanța va analiza distinct fiecare dintre afirmațiile indicate de reclamant ca fiind false și defăimătoare, prin raportare atât la formularea concretă utilizată în articol, cât și la contextul general al materialului jurnalistic și la probele administrate în cauză.

56. Astfel, cu referire la afirmația: ***„Potrivit anchetatorilor, Brînza ar fi cauzat un prejudiciu de aproape 4 milioane de lei instituției pe care o conducea, prin perceperea de „otkaturi” (comisioane ilegale) de la agenți economici. Numele lui Brînza apare și în alte nouă dosare penale, în care este bănuit de abuz de serviciu, trafic de influență și corupere pasivă”,*** instanța reține următoarele:

57. Instanța constată că informațiile respective reprezintă relatări cu privire la fapte concrete și verificabile, întrucât se referă la existența unui prejudiciu determinat valoric, la pretinsa modalitate de cauzare a acestuia, precum și la existența unui număr concret de dosare penale în care reclamantul ar figura în calitate de bănuit.

58. Prin urmare, informațiile răspândite nu pot fi calificate drept simple judecăți de valoare, întrucât acestea nu exprimă doar o opinie, un comentariu sau o apreciere subiectivă a autorilor materialului jurnalistic, ci relatează despre pretinse împrejurări concrete care ar fi avut loc, respectiv cauzarea de către reclamant a unui prejudiciu de aproape 4 milioane de lei prin perceperea unor comisioane ilegale și existența altor nouă dosare penale în care acesta ar fi bănuit de abuz de serviciu, trafic de influență și corupere pasivă.

59. Caracterul factual al acestor afirmații nu este înlăturat nici prin utilizarea expresiilor „ar fi cauzat” și „este bănuit”. Or, prin formularea „Potrivit anchetatorilor”, informațiile sunt prezentate publicului ca având la bază date provenite de la organele competente, iar existența prejudiciului, cuantumul acestuia, modalitatea pretinsă de cauzare și numărul dosarelor penale constituie împrejurări susceptibile de verificare obiectivă.

60. Totodată, instanța constată că informația îl vizează în mod direct și neechivoc pe reclamantul Gheorghe Brînza, acesta fiind nominalizat expres în materialul publicat.

61. În ceea ce privește caracterul defăimător al informației, instanța reține că imputarea unei persoane a cauzării unui prejudiciu de aproximativ 4 milioane de lei instituției pe care o administra, prin pretinsa percepere de comisioane ilegale de la agenți economici, precum și asocierea acesteia cu nouă dosare penale privind abuzul de serviciu, traficul de influență și coruperea pasivă sunt, prin natura lor, apte să producă o apreciere negativă a persoanei în percepția publicului și să afecteze în mod direct reputația sa profesională.

62. Chiar dacă jurnalistul a folosit modul condițional-optativ („ar fi cauzat”), simpla utilizare a unor tehnici gramaticale nu este suficientă dacă textul, în ansamblul său, induce publicului convingerea că persoana este vinovată înainte de o sentință definitivă.

63. Articolul 21 din Constituția Republicii Moldova – garantează prezumția de nevinovăție ca drept fundamental.

64. Articolul 7 și Articolul 16, 17 din Legea nr. 64/2010 privind libertatea de exprimare – reglementează limitele libertății de exprimare, apărarea reputației și dreptul la replică/rectificare.

65. Instanța reține că reclamantul deținea o funcție publică de conducere, iar acuzațiile aduse (corupție, prejudicii de milioane) au un impact social major. Într-un astfel de context, obligația de diligență a jurnalistului crește proporțional cu gravitatea acuzațiilor aduse.

Deși autorul articolului a menționat că informațiile provin „potrivit anchetatorilor”, pârâtul (instituția media) a omis cu desăvârșire să insereze clauza privind prezumția de nevinovăție și nu a depus eforturi rezonabile pentru a prezenta și poziția reclamantului (dreptul la replică).

Instanța consideră că simpla utilizare a verbelor la modul prezumtiv („ar fi cauzat”) este o tehnică de redactare insuficientă pentru a contracara titlul sau conținutul grav al articolului, în lipsa unei mențiuni exprese că persoana beneficiază de prezumția de nevinovăție. Pentru un cititor de bună-credință (publicul larg), omiterea acestei precizări standard creează percepția falsă că vinovăția reclamantului este deja un fapt împlinit și confirmat.

66. Instanța reiterează că, potrivit art. 24 alin. (1) din Legea nr. 64 din 23 aprilie 2010 cu privire la libertatea de exprimare, reclamantului îi revine sarcina de a demonstra că informația a fost răspândită de pârât, că aceasta îl vizează și este defăimătoare și, în cazul unei relatări cu privire la fapte, că informația este în esență falsă.

67. Totodată, potrivit alin. (2) al aceleiași norme, pârâtului îi revine sarcina de a demonstra circumstanțele prevăzute de lege în apărarea libertății sale de exprimare, inclusiv, după caz, existența unui substrat factologic suficient și caracterul de interes public al informației răspândite.

68. În speță, faptul răspândirii informației de către pârât, conținutul exact al acesteia, precum și faptul că informația îl vizează pe reclamant rezultă nemijlocit din articolului publicat pe portalul de știri „NordNews”, anexată la materialele cauzei (f.d.30-31), reclamantul Gheorghe Brînza fiind nominalizat expres în cuprinsul acestuia.

69. Totodată, instanța reține că pârâtul, deși a fost legal citat despre data, ora și locul examinării cauzei, nu s-a prezentat în ședința de judecată, nu a depus referință și nu a prezentat înscrisuri sau alte mijloace de probă în susținerea veridicității informațiilor răspândite prin articolul litigios.

70. Astfel, pârâtul nu a prezentat niciun act provenit de la organele de urmărire penală sau de la alte autorități competente din care să rezulte că reclamantul ar fi cauzat instituției un prejudiciu de aproape 4 milioane de lei prin perceperea unor comisioane ilegale de la agenți economici. De asemenea, nu a fost prezentată nicio probă care să confirme afirmația potrivit căreia, la momentul publicării articolului, reclamantul figura în alte nouă dosare penale în calitate de bănuit pentru abuz de serviciu, trafic de influență și corupere pasivă.

71. Instanța ține cont și de faptul că materialul litigios reprezintă o investigație jurnalistică și abordează aspecte de interes public privind activitatea conducătorului unei instituții medico-sanitare publice. Această împrejurare justifică limite mai largi ale libertății jurnalistice, inclusiv recurgerea la critică, exagerare sau exprimări provocatoare, însă nu înlătură necesitatea existenței unei baze factuale suficiente pentru afirmațiile concrete referitoare la pretinsa implicare a unei persoane în acte de corupție ori în alte fapte ilegale.

72. Or, în cazul unor afirmații factuale atât de precise și susceptibile să afecteze grav reputația profesională a persoanei vizate, existența interesului public al subiectului nu este suficientă, prin ea însăși, pentru a justifica răspândirea acestora în lipsa unei baze factuale care să le susțină.

73. În consecință, prin prisma materialelor administrate în cauză, instanța constată că afirmațiile contestate nu reprezintă simple opinii sau judecăți de valoare, ci imputări factuale concrete referitoare la pretinsa săvârșire de către reclamant a unor acțiuni ilegale, care permit identificarea acestuia și sunt de natură să îi afecteze onoarea, demnitatea și reputația profesională.

74. Raportând circumstanțele stabilite la prevederile art. 2, art. 7 și art. 24 din Legea nr. 64 din 23 aprilie 2010 cu privire la libertatea de exprimare, precum și punând în balanță dreptul pârâtului la libertatea de exprimare și libertatea publicului de a primi informații de interes public, pe de o parte, și dreptul reclamantului la protecția onoarei, demnității și reputației profesionale, pe de altă parte, instanța concluzionează că, în partea respectivă, ingerința în libertatea de exprimare este justificată.

75. Prin urmare, instanța ajunge la concluzia că informația potrivit căreia *„Brînza ar fi cauzat un prejudiciu de aproape 4 milioane de lei instituției pe care o conducea, prin perceperea* ***de „otkaturi”*** *(comisioane ilegale) de la agenți economici. Numele lui Brînza apare și în alte nouă dosare penale, în care este bănuit de abuz de serviciu, trafic de influență și corupere pasivă”* întrunește condițiile unei informații false și defăimătoare, care lezează onoarea, demnitatea și reputația profesională a reclamantului Gheorghe Brînza, motiv pentru care pretenția formulată în această parte urmează a fi admisă.

76. În consecință, pretenția reclamantului privind recunoașterea ca fiind falsă și defăimătoare a informației respective urmează a fi admisă.

77. Cu referire la afirmațiile: ***„investiții în titluri de stat din România, teren lângă o rezervație naturală, casă de locuit de aproape 180 de metri pătrați, cu panouri solare, camere de supraveghere, un apartament și o mașină electrică ***** în aproape trei ani.”*** și ***„Gheorghe Brînza s-a mai arătat și ca investitor inspirat în domeniul financiar. Fostul manager de spital a investit în titluri de stat Fidelis, emise de Ministerul Finanțelor din România.”*** instanța reține că acestea urmează a fi examinate în conexiune, întrucât fac parte din aceeași secțiune a materialului jurnalistic și vizează situația patrimonială și pretinsele investiții financiare ale reclamantului.

78. Instanța constată că prima afirmație reprezintă o prezentare sintetică a mai multor elemente privind situația patrimonială a reclamantului, care sunt dezvoltate ulterior în cuprinsul articolului, inclusiv prin referire la terenul din satul *****, investițiile în titluri de stat din România, bunurile imobile și mijloacele de transport ale familiei reclamantului.

79. În ceea ce privește afirmația referitoare la investițiile în titluri de stat Fidelis, instanța constată că aceasta conține două componente de natură diferită. Expresia „s-a mai arătat și ca investitor inspirat în domeniul financiar” reprezintă o formulare apreciativă și ironică a autorului materialului, care, prin natura sa, constituie o judecată de valoare și nu este susceptibilă de demonstrarea adevărului sau falsității.

80. În schimb, afirmația potrivit căreia *„Fostul manager de spital a investit în titluri de stat Fidelis, emise de Ministerul Finanțelor din România”* reprezintă o relatare cu privire la un fapt concret, susceptibil de verificare.

81. Examinând contextul în care această informație a fost publicată, instanța constată că autorii articolului au indicat demersurile întreprinse pentru verificarea acesteia. Astfel, în material se menționează că redacția a solicitat Ministerului Finanțelor din România informații privind deținerea de către reclamant a titlurilor de stat Fidelis, însă instituția respectivă nu a furnizat informațiile solicitate, acestea având caracter personal. Ulterior, reporterul i-a adresat direct reclamantului întrebări referitoare la aceste investiții.

82. Astfel, la întrebarea reporterului „De ce n-ați declarat procurarea hârtiilor de valoare din România?”, reclamantul a răspuns: „Pentru că nu depășesc limita, pe care trebuie s-o declar”, iar la întrebarea „De cât timp jucați pe Bursa de Valori [România]?” acesta a răspuns: „Nu joc” (f.d.25).

83. Instanța apreciază că răspunsul reclamantului trebuie examinat în contextul concret al întrebării adresate. Deși acesta nu conține o recunoaștere expresă a procurării anume a titlurilor de stat Fidelis, reclamantul nu a negat existența hârtiilor de valoare la care se referea întrebarea, ci a explicat neindicarea acestora în declarația de avere prin faptul că nu ar fi depășit limita supusă declarării. Răspunsul ulterior „Nu joc” a fost oferit la întrebarea referitoare la activitatea pe Bursa de Valori și nu constituie, prin el însuși, o negare neechivocă a deținerii titlurilor de stat menționate anterior.

84. În aceste condiții, instanța reține că relatarea jurnalistică referitoare la existența unor investiții în hârtii de valoare din România nu a fost formulată în lipsa oricărui suport factual, autorii materialului confruntând reclamantul cu informația respectivă și publicând inclusiv explicația oferită de acesta.

85. Totodată, instanța reține că afirmația privind efectuarea de către reclamant a unor investiții în titluri de stat Fidelis, emise de Ministerul Finanțelor din România, are, prin conținutul său, caracterul unei informații referitoare la situația și activitatea financiară a acestuia. Din formularea concretă contestată nu rezultă că autorii articolului i-ar fi imputat reclamantului caracterul ilegal al efectuării investiției respective ori proveniența ilicită a mijloacelor financiare utilizate în acest scop.

86. În aceste condiții, chiar dacă reclamantul contestă informația referitoare la investiția în titluri de stat Fidelis, simpla atribuire unei persoane a efectuării unei asemenea investiții nu este, prin conținutul său, de natură să îi afecteze onoarea, demnitatea sau reputația profesională. Or, pentru calificarea unei informații drept defăimătoare nu este suficient ca aceasta să fie contestată de persoana vizată, fiind necesar ca, prin conținutul și contextul în care a fost răspândită, informația să fie susceptibilă să producă o apreciere negativă a persoanei în percepția publicului.

87. Nici examinarea afirmației în contextul materialului jurnalistic în ansamblu nu conduce, în această parte, la o concluzie diferită. Deși articolul are un caracter critic față de activitatea și situația patrimonială a reclamantului, în pasajul referitor la titlurile de stat Fidelis autorii nu afirmă că investiția ar fi fost realizată prin încălcarea legii sau din mijloace obținute ilegal, iar reclamantului i-a fost oferită posibilitatea de a explica motivul pentru care hârtiile de valoare respective nu au fost indicate în declarația de avere, explicația acestuia fiind redată în articol.

88. În ceea ce privește celelalte elemente ale primei afirmații contestate, instanța reține că la materialele cauzei au fost anexate declarațiile de avere și interese personale ale reclamantului pentru anii 2022–2024, (f.d.47-70) iar în articol au fost reproduse informații din declarațiile aferente anilor 2023 și 2024. (f.d.26-27)

89. Din declarația aferentă anului 2023 rezultă, între altele, declararea unui apartament cu suprafața de 52 m², dobândit în anul 2023 prin contract de vânzare-cumpărare, cu valoarea indicată de 600.000 lei, precum și existența altor bunuri imobile dobândite anterior. (f.d.57)

90. Din declarația aferentă anului 2024 rezultă declararea unei case de locuit cu suprafața de 178,6 m², dobândită în anul 2024 în baza unui contract de schimb, cu valoarea indicată de 20.000 euro. Prin urmare, mențiunea din articol privind existența unei case de locuit de „aproape 180 de metri pătrați" își găsește suport factual în datele declarate de reclamant. (f.d.65)

91. Cu referire la terenul din satul *****, raionul *****, articolul conține o captură de ecran privind căutarea de către reclamant a unui teren în localitatea respectivă, iar ulterior autorii relatează despre achiziționarea, în luna iulie 2025, de către reclamant și soția sa, a unui teren pe care se află o clădire comercială, situat în apropierea rezervației naturale *****. (f.d.24)

92. Articolul dezvoltă, de asemenea, informația referitoare la automobilul electric *****, indicând că în anul 2024 familia reclamantului ar fi achiziționat un ***** înscris pe numele soției acestuia, precum și informația referitoare la existența camerelor de supraveghere instalate la imobilul din satul *****. (f.d.30)

93. Astfel, examinată în contextul integral al articolului, prima afirmație contestată constituie o formulare sintetică a unor informații patrimoniale dezvoltate ulterior de autorii materialului și raportate la sursele utilizate de aceștia. Totodată, simpla prezentare a informațiilor privind existența unor bunuri imobile, mijloace de transport sau investiții financiare nu este, prin ea însăși, de natură să lezeze onoarea, demnitatea ori reputația profesională a unei persoane.

94. Instanța reține că din formularea concretă a celor două afirmații contestate nu rezultă imputarea expresă reclamantului a dobândirii ilegale a bunurilor ori a titlurilor de stat și nici proveniența ilicită a mijloacelor utilizate pentru dobândirea acestora.

95. Prin urmare, apreciind cele două afirmații în contextul întregului material jurnalistic și prin raportare la probele administrate în cauză, instanța constată că reclamantul nu a demonstrat întrunirea cumulativă a condițiilor prevăzute de art. 24 alin. (1) din Legea nr. 64 din 23 aprilie 2010 pentru calificarea acestora drept informații false și defăimătoare.

96. În consecință, pretențiile reclamantului privind recunoașterea ca fiind false și lezând onoarea, demnitatea și reputația profesională atât a afirmației *„investiții în titluri de stat din România, teren lângă o rezervație naturală, casă de locuit de aproape 180 de metri pătrați, cu panouri solare, camere de supraveghere, un apartament și o mașină electrică ***** în aproape trei ani"*, cât și a afirmației *„Gheorghe Brînza s-a mai arătat și ca investitor inspirat în domeniul financiar. Fostul manager de spital a investit în titluri de stat Fidelis, emise de Ministerul Finanțelor din România"* urmează a fi respinse ca neîntemeiate.

97. Cu referire la afirmația ***„Ca tot moldoveanul, pentru Gheorghe Brînza nu este nimic mai important decât familia. Și cum ar fi posibil ca un moldovean aflat într-o funcție de conducere să nu-și angajeze rudele?"*** instanța reține următoarele:

98. Examinând formularea contestată în contextul materialului jurnalistic în care aceasta a fost publicată, instanța constată că expresiile *„Ca tot moldoveanul, pentru Gheorghe Brînza nu este nimic mai important decât familia"* și *„Și cum ar fi posibil ca un moldovean aflat într-o funcție de conducere să nu-și angajeze rudele?"* sunt formulate într-o manieră vădit ironică și exprimă aprecierea critică a autorului asupra situației relatate în continuarea articolului.

99. Prin natura și forma lor, expresiile respective nu reprezintă relatări factuale autonome, susceptibile de demonstrarea adevărului sau falsității, ci constituie judecăți de valoare, prin care autorul materialului jurnalistic își exprimă atitudinea față de împrejurările descrise.

100. Totodată, instanța reține că judecata de valoare contestată nu poate fi examinată separat de contextul factual în care aceasta a fost exprimată. Or, imediat după formularea respectivă, articolul relatează că, la începutul anului 2025, în perioada în care Gheorghe Brînza se afla în concediu, socrul acestuia, *****, a fost angajat în cadrul IMSP Spitalul Clinic Bălți în funcția de responsabil tehnic în construcții, funcție pe care a deținut-o timp de o lună. (f.d.18)

101. Mai mult, articolul redă inclusiv explicația oferită de *****, potrivit căreia, după revenirea reclamantului din concediu, acesta a informat Ministerul Sănătății despre faptul angajării socrului său și despre existența relației de rudenie, solicitând clarificarea existenței unui eventual conflict de interese, iar ulterior raporturile de muncă ale lui ***** cu instituția au încetat. (f.d.19)

102. În aceste condiții, instanța observă că, deși formularea *„să nu-și angajeze rudele?”* este ironică și, privită în mod izolat, ar putea crea impresia că reclamantul a dispus personal angajarea socrului său, conținutul imediat următor al articolului precizează împrejurările în care angajarea a avut loc, inclusiv faptul că aceasta s-a produs în perioada în care reclamantul se afla în concediu.

103. Prin urmare, afirmația contestată urmează a fi apreciată în contextul întregului pasaj, iar nu prin desprinderea formulării ironice de informațiile factuale care o însoțesc. Din această perspectivă, instanța nu poate reține că autorul articolului a prezentat ca fapt cert împrejurarea că Gheorghe Brînza ar fi dispus personal angajarea socrului său.

104. Totodată, judecata de valoare exprimată de autor nu este lipsită de substrat factologic. Este necontestată existența relației de rudenie dintre reclamant și *****, precum și faptul că acesta din urmă a fost angajat în cadrul instituției conduse de reclamant, circumstanțe care au constituit baza factuală pentru exprimarea critică și ironică utilizată în articol.

105. Instanța reține că existența unui substrat factologic suficient pentru exprimarea unei judecăți de valoare nu presupune, în circumstanțele speței, demonstrarea faptului că reclamantul ar fi săvârșit o încălcare a regimului juridic al conflictelor de interese. Articolul însuși prezintă împrejurările angajării și reacția ulterioară a reclamantului, astfel încât cititorului îi sunt oferite informațiile necesare pentru aprecierea situației relatate.

106. Totodată, aspectele referitoare la angajarea unei persoane apropiate conducătorului unei instituții medico-sanitare publice sunt susceptibile să prezinte interes public, inclusiv din perspectiva transparenței administrării unei instituții publice și a prevenirii situațiilor de conflict de interese.

107. În aceste circumstanțe, instanța apreciază că exprimarea contestată, deși are un caracter ironic și provocator, se încadrează în limitele unei judecăți de valoare formulate în cadrul unei dezbateri de interes public și dispune de un substrat factologic suficient.

108. Prin urmare, reclamantul nu a demonstrat că afirmația *„Ca tot moldoveanul, pentru Gheorghe Brînza nu este nimic mai important decât familia. Și cum ar fi posibil ca un moldovean aflat într-o funcție de conducere să nu-și angajeze rudele?”* constituie o

judecată de valoare fără substrat factologic suficient, în sensul Legii nr. 64 din 23 aprilie 2010 cu privire la libertatea de exprimare, motiv pentru care pretenția privind recunoașterea acesteia ca fiind falsă și lezând onoarea, demnitatea și reputația profesională urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

109. Cu referire la afirmațiile ***„Mită și „mila" instituției: medicul-șef de la maternitatea din Bălți, readus la post în ciuda condamnării"*** și ***„G. Brînza, luat la ochi nu doar de ANI: Raportul CNAM arată că Spitalul Clinic Bălți, împins în datorii de milioane de lei"***, instanța reține următoarele:

110. Examinând articolul litigios, precum și conținutul acestuia accesând linkul, instanța constată că formulările respective nu reprezintă titluri sau subtitluri ale investigației *„Vilă, mașini și prejudicii de 4 milioane de lei: „Reușitele" ex-directorului Spitalului Clinic din Bălți în aproape 3 ani de mandat"* și nici afirmații formulate în corpul propriu-zis al acesteia, ci constituie titlurile unor materiale jurnalistice distincte, inserate în articol în rubricile „Citiți și", sub forma unor trimiteri către alte publicații ale redacției NordNews. (f.d.14,32)

111. Astfel, din examinarea articolului litigios rezultă că formulările respective apar exclusiv sub forma unor trimiteri către alte materiale jurnalistice publicate anterior, reprezentând titlurile unor publicații distincte.

112. Or, prin cererea de chemare în judecată, reclamantul a solicitat recunoașterea ca fiind false și lezând onoarea, demnitatea și reputația sa profesională a informațiilor pe care le-a indicat ca fiind cuprinse în articolul *„Vilă, mașini și prejudicii de 4 milioane de lei: „Reușitele" ex-directorului Spitalului Clinic din Bălți în aproape 3 ani de mandat".*

113. În aceste condiții, instanța constată că cele două formulări contestate nu fac parte din conținutul propriu-zis al materialului jurnalistic individualizat de reclamant ca obiect al litigiului, ci apar numai ca titluri-hyperlink către alte publicații.

114. Examinarea caracterului fals sau defăimător al informațiilor cuprinse în acele materiale distincte ar presupune analiza unor publicații care nu au fost individualizate în cererea de chemare în judecată ca obiect separat al pretențiilor reclamantului.

115. Prin urmare, instanța nu poate extinde limitele învestirii asupra conținutului unor alte articole jurnalistice decât cel indicat de reclamant în cererea de chemare în judecată.

116. În consecință, pretențiile reclamantului referitoare la afirmațiile *„Mită și „mila" instituției: medicul-șef de la maternitatea din Bălți, readus la post în ciuda condamnării"* și *„G. Brînza, luat la ochi nu doar de ANI: Raportul CNAM arată că Spitalul Clinic Bălți, împins în datorii de milioane de lei"* urmează a fi respinse, întrucât aceste formulări nu constituie informații cuprinse în conținutul propriu-zis al articolului indicat de reclamant ca obiect al acțiunii.

117. În continuare, cu referire la cerința reclamantului privind recunoașterea ca fiind falsă și lezând onoarea, demnitatea și reputația profesională a informației cuprinse în titlul articolului ***„Vilă, mașini și prejudicii de 4 milioane de lei: „Reușitele" ex-directorului Spitalului Clinic din Bălți în aproape 3 ani de mandat",*** instanța reține că, în susținerea acestei pretenții, reclamantul a invocat că mențiunea privind existența unui prejudiciu de 4 milioane de lei este falsă, precum și că maniera de formulare a titlului ar sugera publicului

că bunurile mobile și imobile menționate în articol au fost dobândite ilegal și/sau în perioada exercitării funcției de director al IMSP Spitalul Clinic Bălți.

118. Instanța reține că titlul unui material jurnalistic nu poate fi examinat în mod izolat, prin desprinderea anumitor cuvinte sau expresii de conținutul materialului pe care îl individualizează, urmând a fi apreciat în contextul articolului în ansamblu și al sensului pe care acesta îl transmite unui cititor rezonabil.

119. În speță, titlul contestat cuprinde atât referiri la aspectele patrimoniale ale reclamantului – „vilă, mașini" –, cât și la pretinsul prejudiciu de aproximativ 4 milioane de lei, toate aceste subiecte fiind dezvoltate distinct în cuprinsul materialului jurnalistic.

120. În ceea ce privește referirea la „vilă, mașini", astfel cum s-a constatat anterior, articolul conține informații privind bunurile imobile și mijloacele de transport ale reclamantului și familiei acestuia, iar la materialele cauzei au fost anexate declarațiile de avere și interese personale pentru anii 2022–2024, care confirmă existența unor elemente patrimoniale prezentate în material.

121. Totodată, utilizarea termenului „Reușitele" între ghilimele, raportată la maniera generală de redactare a articolului, exprimă atitudinea critică și ironică a autorilor față de circumstanțele prezentate. Această formulare are caracter apreciativ și constituie o judecată de valoare, nefiind susceptibilă, prin ea însăși, de demonstrarea adevărului sau falsității.

122. Instanța nu poate reține nici argumentul reclamantului potrivit căruia titlul, prin simpla alăturare a expresiilor „vilă, mașini" și „prejudicii de 4 milioane de lei", afirmă ca fapt cert că bunurile respective au fost dobândite ilegal ori din mijloace provenite din activități ilicite. O asemenea concluzie nu este exprimată în mod direct în titlu, ci reprezintă interpretarea pe care reclamantul o atribuie modului de formulare a acestuia.

123. Totodată, titlul trebuie apreciat în contextul materialului jurnalistic integral, în care aspectele referitoare la situația patrimonială a reclamantului, investițiile acestuia, situația financiară a instituției și existența investigațiilor organelor competente sunt dezvoltate separat.

124. În aceste condiții, instanța constată că reclamantul nu a demonstrat că titlul, privit în ansamblul său, transmite o informație factuală falsă potrivit căreia bunurile sale ar fi fost dobândite ilegal ori că acesta ar fi dobândit respectivele bunuri din mijloace rezultate din cauzarea prejudiciului menționat.

125. Prin urmare, având în vedere necesitatea examinării titlului în ansamblul său și în contextul materialului jurnalistic pe care îl individualizează, precum și faptul că acesta cuprinde atât elemente factuale care își găsesc suport în materialele cauzei, cât și elemente apreciative, instanța constată că nu sunt întrunite cumulativ condițiile pentru calificarea întregului titlu *„Vilă, mașini și prejudicii de 4 milioane de lei: „Reușitele" ex-directorului Spitalului Clinic din Bălți în aproape 3 ani de mandat"* drept informație falsă și defăimătoare.

126. În consecință, cerința reclamantului privind recunoașterea ca fiind falsă și lezând onoarea, demnitatea și reputația profesională a informației cuprinse în titlul articolului urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

127. ***Cu privire la cerința reclamantului privind încasarea prejudiciului moral din contul pârâtului, instanța reține următoarele.***

128. Conform art. 29 alin. (1) din Legea nr. 64/2010 cu privire la libertatea de exprimare, instanţa de judecată va acorda o compensaţie de natură să aducă satisfacţie persoanei lezate. La stabilirea cuantumului compensaţiei pentru prejudiciul moral, acordată persoanei fizice, instanţa de judecată va lua în consideraţie caracterul şi gravitatea suferinţelor fizice şi psihice cauzate reclamantului, caracterul informaţiei răspîndite, gradul de răspîndire a informaţiei, personalitatea reclamantului, reputaţia pîrîtului, gradul de vinovăţie a pîrîtului, consecinţele răspîndirii informaţiei defăimătoare, starea materială a reclamantului şi cea a pîrîtului, publicarea rectificării, dezminţirii sau acordarea dreptului la replică pînă la depunerea cererii de chemare în judecată şi alte circumstanţe importante pentru examinarea cauzei.

129. Potrivit art. 19 alin. (3) Cod Civil, se consideră prejudiciu nepatrimonial (prejudiciu moral) suferințele fizice și psihice, precum și diminuarea calității vieții. În cazul vătămării sănătății, prejudiciul nepatrimonial cuprinde, de asemenea, pierderea sau diminuarea unei capacități a corpului uman (prejudiciu biologic).

130. În acord cu art. 1998 alin. (1) Cod Civil, cel care acţionează faţă de altul în mod ilicit, cu vinovăţie este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, şi prejudiciul moral cauzat prin acţiune sau omisiune.

131. În corespundere cu art. 2036 alin. (1) și (2) Cod Civil, în cazul în care persoanei i sa cauzat un prejudiciu moral prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum şi în alte cazuri prevăzute de lege, instanţa de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparaţia prejudiciului prin plata de despăgubiri. Prejudiciul moral se repară indiferent de existenţa şi întinderea prejudiciului patrimonial.

132. Potrivit art. 2037 Cod Civil, mărimea despăgubirii pentru prejudiciu moral se determină de către instanța de judecată în funcție de caracterul și gravitatea prejudiciului moral cauzat persoanei vătămate, de gradul de vinovăție a autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii, și de măsura în care această despăgubire poate aduce satisfacție echitabilă persoanei vătămate. Caracterul și gravitatea prejudiciului moral le apreciază instanța de judecată, luînd în considerare circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, restrîngerea posibilităților de viață familială și socială, precum și statutul social al persoanei vătămate. La determinarea despăgubirii, instanța de judecată va tinde să acorde o despăgubire care, pe de o parte, are o mărime comparabilă cu cea acordată în mod obișnuit în împrejurări similare și, pe de altă parte, ia în cont particularitățile cazului.

133. Reținând prevederile legale sus citate, referitor la solicitarea reclamantului de încasare a sumei de 100.000 lei cu titlu de prejudiciu moral, instanța reține că acordarea unor asemenea despăgubiri este condiționată de probarea cumulativă a existenței prejudiciului, a caracterului ilicit al faptei, a legăturii de cauzalitate și a vinovăției autorului.

134. În speță, instanța constată că, deși prin declarațiile pârâtului s-a adus atingere reputației reclamantului, acesta nu a prezentat probe concludente care să demonstreze existența unui prejudiciu moral real și întinderea concretă a acestuia.

135. În aceste condiții, instanța apreciază că măsura dispusă privind dezmințirea unor informații defăimătoare este suficientă pentru restabilirea reputației reclamantului, precum și contribuie la restabilirea imaginii reclamantului și la diminuarea prejudiciului moral suferit.

136. Astfel, pretenția privind încasarea sumei de 100000 lei cu titlu de prejudiciu moral urmează a fi respinsă ca neîntemeiată.

137. În aceste circumstanțe, instanța ajunge la concluzia că, cererea de chemare în judecată înaintată de Brînza Gheorghe împotriva Asociația Obștească Asociația Reporterilor ”Nord-Media” privind dezmințirea informației și încasarea prejudiciului moral urmează a fi admisă parțial.

Conducîndu-se de prevederile art.art.236, 238-241 CPC RM, instanţa de judecată,-

HOTĂRĂŞTE:

Se admite parțial cererea de chemare în judecată înaintată de Brînza Gheorghe împotriva Asociația Obștească Asociația Reporterilor ”Nord-Media” privind dezmințirea informației și încasarea prejudiciului moral.

Se constată ca fiind falsă şi şi care lezează onoarea, demnitatea şi reputația profesională a reclamantului Gheorghe Brânza informația ce se conține în articolul " Vilă, maşini şi prejudicii de 4 milioane de lei: „Reuşitele" ex-directorului Spitalului Clinic din Bălți în aproape 3 ani de mandat publicat pe portalul de știri www.nordnews.md, adresa de internet https://nordnews.md/investigatii/vila-masini-si-prejudicii-de-4-milioane-de-lei-reusitele-ex-directorului-spitalului-clinic-din-balti-in-aproape-3-anide-mandat/, *afirmațiile „Potrivit anchetatorilor, Brînza ar fi cauzat un prejudiciu de aproape 4 milioane de lei instituției pe care o conducea, prin perceperea de,otkaturi" (comisioane ilegale) de la agenți economici. Numele lui Brînza apare și în alte nouă dosare penale, în care este bănuit de abuz de serviciu, trafic de influență și corupere pasivă.,,*

În rest pretențiile se resping.

Hotărîrea cu drept de atac în termen de 30 zile, de la pronunțarea dispozitivului, la Curtea de Apel Nord prin intermediul Judecătoriei Bălţi.

Preşedintele şedinţei,
Judecător **Snejana Dubceac**